

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-20

השופט סלים ג'ובראן

יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

القاضي سليم جبران

رئيس لجنة الانتخابات المركزية

ירושלים, טו' באב התשע"ג
22 ביולי 2013

תר"מ 29/20

העותר: מר צבי צילקר – יו"ר סיעת "אשדוד שלנו"

נגד

המשיבים:

1. עיריית אשדוד
 2. ד"ר יחיאל לסרי – ראש עיריית אשדוד
 3. מר יחיאל מלכה – יו"ר רשימת "התנועה מכל הלב"
- עתירה למתן צו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירות)

החלטה

טענות הצדדים

1. בעתירה שלפניי, מבקש העותר כי יינתנו מספר צווי מניעה.
2. הראשון, עניינו איסור גורף מטעמה של המשיבה 1, אשר נקבע על ידי וועדת השילוט ביום 20.2.2013, על פיו "לא תתיר העירייה פרסום תעמולת בחירות על גדרות אתרי בנייה, על קירות הבתים כדוגמת 'מגה מדיה', 'יוזמה' ומקביליהם על בילבורדים ועל שלטי פרסום מכוונים, מתקני מפה ועמודים" (סעיף 8 לעתירה).
3. לטענת העותר, החלטה זו מנוגדת לסעיף 10ב(א) ו-10ב(ב) לחוק הבחירות,

עמוד 1 מתוך 10

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

"המתירים באופן ברור ושאינו משתמע לשתי פנים, הצבת מודעות/שלטי חוצות על מתקנים הפרוסים ומוצבים כדרך קבע ברחבי העיר אשדוד במסגרת תעמולת בחירות" (סעיף 13 לעתירה). במסגרת זאת, מציין העותר כי במערכת הבחירות הקודמת הותר פרסום זה, וטענות שונות בכל הנוגע לחוק העזר העירוני הרלוונטי.

4. כמו כן לעניין זה, מציין העותר כי המשיבה 1 קבעה במכרזים לפרסום על גבי שלטי חוצות בעיר סעיף אשר אוסר פרסום של תכנים פוליטיים על גבי מתקני פרסום. לטענתו שני אלה יחדיו פוגעים בחופש הביטוי הפוליטי, הזכות לבחור להיבחר, ויוצרים אי שוויון נוכח היתרון המובנה המוקנה למשיבים מעצם היותם נבחרים ציבור בעלי "חשיפה תדירה בפני ציבור התושבים באשדוד" (סעיף 31 לעתירה).

5. השני, עניינו איסורה של המשיבה 1 על פרסום מודעות פוליטיות על גבי קירות חיצוניים של בניינים משותפים בהם פועלים עסקים בשטחי העיר. לטענתו, סיעתו התקשרה בהסכם עם חברת "מדיה פלוס" לטובת פרסום תעמולת בחירות על גבי קירות חיצוניים של בניינים משותפים ופרטיים, כל זאת בהתאם להוראות חוק העזר העירוני.

6. לאחר מכן נתגלה לעותר כי "המשיבה 1 אוסרת פרסום מודעות/שלטים בעלי תוכן פוליטי והמהווים תעמולת בחירות על גבי הקירות הנ"ל" (סעיף 41 לעתירה). זאת, בניגוד להתנהלות הבחירות הקודמות לעירייה בשנת 2008. לטענת העותר, איסור זה פוגע בחופש הביטוי הפוליטי, בזכות לבחור ולהיבחר, וכמו כן בניגוד לסעיף 10(א)(1) לחוק הבחירות וחוק העזר העירוני.

7. לגישתו של העותר, סעיף 10(א)(1) לחוק הבחירות מאפשר לקיים תעמולת בחירות על גבי דירות מגורים (בכפוף להוראות דין אחרות). לגישתו, ההיתר בסעיף בנוגע לדירות מגורים כוללת גם קירות חיצוניים של דירות בבניינים פרטיים ומשותפים, ולפיכך, החלטת המשיבה 1 אינה יכולה לדור בכפיפה אחת עם סעיף זה.

8. בנוסף, מעלה העותר טענות שונות בכל הנוגע לחוק העזר העירוני, ולכך שחברת "מדיה גרופ" עומדת בתנאים שבחוק העזר, ולפיכך מחזיקה ברישיון שילוט. לא קיימת הגבלה כלשהי בחוק העזר בכל הנוגע לתוכן המידע המפורסם, ולפיכך, ההחלטה לאסור את פרסום המודעות של העותר נעשתה ללא סמכות.

9. השלישי, עניינו מודעות ופרסומים אשר כוללים את שמו או תמונתו או חתימתו של המשיב 2. בין אלה, מציין העותר שלט באורך עשרות מטרים אשר הוצב בסמוך לאתר בנייה ובו נכתב "אשדוד מברכת את אסותא לרגל תחילת העבודות להקמת בית החולים הציבורי, ומתחננו שמו של ראש העיר; מודעה אשר פורסמה במסגרת המקומון "כאן דרום" לכבוד כנס בחסות עיריית אשדוד, בה נכתב כי הכנס ייערך בהשתתפותו של המשיב 2; מודעה בת חמישה עמודים "המשבחת את הישגיהם ופועלם על עיריית אשדוד והעמוד בראשה" (סעיף 61 לעתירה).

10. לטענתו, פרסומים אלו מהווים תעמולת בחירות (בהתבסס על מועד פרסומם, ללא נחיצות לפרסמם כעת), ולאור כך שנעשתה במימון כספי ציבור, מהווה תעמולה אסורה לפי סעיף 2א לחוק הבחירות.

11. הרביעי, עניינו בשלטים מטעם המשיבה 3 הנושאים את האותיות "צפ" ומוצגות בתור פתק בחירה, זאת בניגוד לטענתם לסעיף 7 לחוק הבחירות. העותר מציין כי סיעתו עשתה את השימוש באות "צ" במשך למעלה משלושים שנים, כולל בבחירות האחרונות בשנת 2008. לפיכך, לטענתו, עולה החשש כי שימוש המשיבה 3 באותיות "צפ" מעלה חשש ממשי להטעיית ציבור הבוחרים.

12. ביקשתי את תגובת המשיבים, אשר תוצג בקצרה, כמפורט להלן:

13. ראשית, לגישתם, דין העתירה להידחות על הסף. זאת, נוכח העדר סמכות בכל הנוגע להחלטות וועדת השילוט וחוקי העזר העירוניים; העדר יריבות בכל הנוגע לבעלי הדירות בבניינים ונכסי בעלי העסקים עליהם ביקש העותר להציב שלטי תעמולה ולא צורפו כמשיבים לעתירה; אי פנייה מוקדמת ושיהוי.

14. לעניין איסור הפרסום על שלטי חוצות, טוענים המשיבים כי החלטת וועדת השילוט נעשתה בסמכות והיא סבירה נוכח איזון ראוי בין כלל השיקולים הרלוונטיים, ותוך שמירה על שוויון בין כלל המתמודדים בבחירות. לטענתם, החלטת וועדת השילוט היא המשך ישיר להנחיות אשר נקבעו על ידי מועצת העיר בפה אחד עוד בשנת 2012. באותן הנחיות, בניגוד לטענת העותר, טוענים הם כי מופיעה מפורשות הגבלה על תוכן

פוליטי בפרסומים על גבי שלטי חוצות.

15. כמו כן, טוענים הם כי סעיף 10 ב לחוק הבחירות, עליו נסמך העותר, קובע הוראות הרלוונטיות רק ב-33 הימים לפני מועד הבחירות (במערכת בחירות זו – 35 ימים). מאחר שטרם הגיע מועד זה, טענותיו של העותר לא יכולות להתקבל.

16. עוד לעניין זה, טוענים המשיבים כי בכל הנוגע למכרז עליו מלין העותר, דין טענה זו להידחות נוכח תחולת הסעיפים הרלוונטיים רק בתקופה האמורה לעיל, ונוכח חוסר סמכות בנושא אכיפת מכרזים. כמו כן, המשיבים טוענים כי במסגרת כהונתו של העותר כראש עיר, התפרסם מכרז דומה אשר אסר על פרסום תעמולה פוליטית על גבי מתקני פרסום.

17. לעניין איסור הפרסום על קירות בניינים, טוענים המשיבים כי הצבת שלטי פרסום מעין אלה מחייבת, בהתאם לחוק העזר, פנייה מוקדמת למשיבה 1. לטענתם, בניגוד לאמור בעתירה, לראש העיר סמכות לקבוע את תנאי הרישיון, ובין היתר מגבלות על תוכן המודעות. כך או כך, החלטת העירייה בנוגע לפרסומים על גבי שלטי חוצות אינה רלוונטי לסוגיה זו,

18. לגופם של דברים, טוענים המשיבים כי לא הייתה כלל כוונה להגביל תליית מודעות תעמולה על גבי דירות, ולעמדתם קיים הבדל מהותי בין חזית של דירת מגורים לבין קירות שמהווים רכוש משותף לבניין. לדידם, פרשנותו של העותר כי החרג המאפשר לפרסם תעמולת בחירות על פני דירות מגורים ללא מגבלה "הוא בבחינת התעלמות מהתכליות העמודות בבסיס הוראות הדין בעניין זה" (סעיף 34 לתשובה).

19. לעניין פרסומים אטורים תוך שימוש במשאבי ציבור, טוענים המשיבים כי בכל הנוגע לשלט המברך את אסותא, השלט הוצב לפני מעל לשנה, וכעת ימחקו ממנו שמותיהם של המשיב 2 וחברי מועצת העיר; לעניין המודעה במקומון, הפרסום בוצע ללא הסכמתם של המשיבים ובניגוד לדרישתה המפורשת, והפרסום לא מומן על ידי המשיבה 1; לעניין המודעה בת החמישה עמודים, טוענים הם כי מדובר במידע אינפורמטיבי שאינו בגדר תעמולת בחירות, ושמו של המשיב 2 לא מאוזכר בה.

20. לעניין השימוש באותיות "צפ" בתעמולת בחירות, טוען המשיב 3 כי יש לדחות את טענות העותר. לדידו, יש לדחות את הסף את טענותיו בכל הנוגע לשימוש באותיות "צפ" ולחשש מפני הטעיית הבוחרים בשל חוסר סמכות, שכן הסמכות לדון בעניין זה מסורה לממונה על הבחירות מטעם משרד הפנים, ובית המשפט לעניינים מנהליים.

21. לעניין האיסור לתעמולת בחירות תוך שימוש ב"אות המציינת רשימת מועמדים", טוען המשיב 3 כי הסעיף חל על רשימת מועמדים בלבד, ונוכח העובדה כי בעניינו שימוש באותיות מציין "הזדהות פוליטית עם מפלגת 'התנועה' שמועמדיה נבחרו לכנסת תחת אותיות 'צפ'" (סעיף 19 לתשובת המשיב 3), אין כל איסור בחוק על שימוש באותיות אלה.

המסגרת הנורמטיבית

22. סעיף 2 לחוק הבחירות קובע, כי האיסורים וההגבלות בחוק יחולו בתקופת 90 הימים שלפני יום הבחירות, וביום הבחירות, למעט האיסורים וההגבלות הקבועים בסעיפים 2א, 3, 4, 12 ו-13, אשר יחולו אף מחוץ לתקופה האמורה (ראו: תר"מ 4/20 קרן נ' סיעת "נתניה אחרת" (28.4.2013)).

23. תקופת 90 הימים שלפני יום הבחירות מתחילה החל מיום 24.7.2013.

24. סעיף 10(א) לחוק הבחירות קובע:

10" (א) לא תהא תעמולת בחירות באמצעות מודעות מודפסות המוצגות ברבים, אלא בהגבלות אלה:

(1) המודעה לא תהא גדולה מ-50 על 70 סנטימטר;

(3) המודעה תישא את שמו ומענו של המדפיס שהדפיס אותה ושל האדם האחראי להזמנתה; ואם פעל אותו אדם מטעם סיעה, רשימת מועמדים, מועמד בבחירות מיוחדות לראש רשות מקומית או גוף אחר, תישא המודעה את שם הסיעה, רשימת המועמדים, המועמד או הגוף כאמור, או את האות או הכינוי של הסיעה או רשימת המועמדים;

(4) המודעה לא תודבק אלא על לוחות מודעות שייעדה רשות מקומית דרך קבע להדבקת מודעות או שייעדה במיוחד להדבקת מודעות של תעמולת בחירות לקראת בחירות.

(א) (1) על אף הוראות סעיף קטן (א) תותר תעמולת בחירות

עמוד 5 מתוך 10

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون، أورشليم القدس، 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

באמצעות מודעה המוצגת על גבי דירת מגורים או על משרדיה או מועדוניה של מפלגה או רשימת מועמדים, ובלבד שהצבת המודעה אינה אסורה לפי חוק הדרכים (שילוט), תשכ"ו-1966, ואם נקבעו תנאים והגבלות בחוק עזר לפי פסקה (2), כפוף לאותם תנאים והגבלות;

וסעיף 9:

"פרט לאמור בסעיף 10 לא תהיה תעמולת בחירות באמצעות הדבקה, התקנה, כתיבה, צביעה או זריקת אור על מבנים או גדרות או על כבישים, מדרכות או שטחים אחרים המיועדים לציבור שילך או שיסע בהם".

25. סעיף 10א לחוק הבחירות קובע כי הוראות סעיף 10 יחולו בשינויים המתחייבים גם על "שלט מודפס או בלתי מודפס, אולם הגבלת פסקה (1) לסעיף 10 לא תחול על שלט הנושא אך ורק את וכינוי שאושרו כדין לרשימת מועמדים".

26. תכלית המגבלות הקבועות בסעיף 10 לחוק הבחירות היא שמירה על שוויון בין המועמדים, ובנוסף מניעת הצפת מבני העיר בשלטי תעמולה תוך פגיעה במראה המועצה המקומית (ראו: תר"מ 60/03 שינוי – מפלגת המרכז נ' דוקורסקי (12.10.2002), השופטת ד' דורנר (להלן: עניין שינוי)).

27. עוד יש לציין כי סעיף 10ב לחוק הבחירות קובע הסדר פרטני לפרסום שילוט על גבי מתקני פרסום ייעודיים בתשלום (תר"מ 13/20 החברה המרכזית לניהול בחירות בע"מ נ' רפיד ויז'ן בע"מ (10.6.2013)).

28. סעיף 10 קובע את המגבלות העיקריות על פרסום שילוט (גודל, פרטים מזהים על גבי המודעה למניעת הטעייה, הדבקה על גבי לוחות מודעות ייעודיים מטעם העירייה), ועניינו שילוט בשטחי פרסום עירוניים. לצד זאת, סעיף 10ב מסדיר את אופן הפרסום וקובע תנאים לטובת שמירה על שוויון בין מועמדים בשטחי פרסום מסחריים.

29. סעיף 7 לחוק הבחירות קובע: "פרט לתקופת 42 הימים שלפני יום הבחירות לא תהיה תעמולת בחירות באמצעות השימוש – אם בכתב ואם בצורה אחרת – באות המציינת רשימת מועמדים"

30. המועד הקבוע בסעיף 7 לעיל עדיין לא חל, ולפיכך, במועד זה – שימוש באות המציינת רשימת מועמדים אסורה, הן במישרין והן בעקיפין (ראו: תר"מ 4/20 קרן נ' "נתניה אחת" (28.4.2013); תר"מ 39/18 גל נ' נשרי (2.9.2008), השופט א' ריבלין).

31. סעיף 2א לחוק הבחירות קובע איסור שימוש בכספי ציבור "בקשר עם תעמולת בחירות". הקביעה אם פרסום הוא בגדר תעמולת בחירות נקבע על פי מבחן הדומיננטיות (בג"ץ 869/92 זילי נ' יו"ר וועדת הבחירות המרכזית, פ"ד מו(2) 692, 704 (1992)). ככל שמועד הבחירות קרוב יותר למועד פרסום, ניטה יותר לדעה כי מטרתו הדומיננטיות היא להשפיע בעקיפין על הבוחר.

32. לשם ההכרעה במבחן הדומיננטיות בתקופה זו יבחנו בין היתר השאלות האם עסקינן בפעולה שגרתית של הרשות או בפעולה ייחודית וחד פעמית, מה היקף ההשפעה הצפוי של הפעולה על הבוחרים, ומה חשיבות התכלית האחרת העומדת בבסיס הפעולה והמחייבת את קיומה בסמיכות לבחירות (ראו תר"מ 26/20 פרס נ' אבוטבול (10.7.2013) (להלן: עניין פרס)). עוד יוזכר בהקשר זה כי בתקופה של ששת החודשים טרם הבחירות נדרש אישורו של היועץ המשפטי לעירייה לכל פרסום המבוצע מטעמה (ראו: תר"מ 33/20 קוניק נ' בן שחר (15.7.2013)).

33. לכך יש להוסיף ולציין כי לגישתי, יש לנקוט בכל הנוגע לתעמולת בחירות אסורה בגישה מחמירה, ולא לאפשר את פרסומו – בבחינת "אם יש ספק אין ספק" (תר"מ 15/20 דוידי נ' בוטקילה פסקה 5 (13.6.2013)).

דיון והכרעה

34. פרסום על גבי שלטי חוצות – יש לדחות את טענתו זו של העותר. סעיף 10ב חוק הבחירות מסדיר את סוגיית הקצאת שלטי החוצות בתקופה הסמוכה לבחירות: "תקופה שתחילתה ביום הגשת רשימות המועמדים" (סעיף 10ב(3) לחוק הבחירות), קרי – כחודש טרם מועד הבחירות לרשויות המקומיות. לאור העובדה כי טרם הגענו לתקופה זו, יש בטעם זה בלבד כדי לדחות את טענות העותר.

35. מעבר לכך, לאחר שעיינתי בתגובת המשיבה 1, נראה כי החלטתה של מועצת העיר וועדת השילוט נעשתה בסמכות והיא סבירה.

עמוד 7 מתוך 10

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

36. סעיף 10(א1)(2) קובע את סמכותה של רשות מקומית לקבוע הגבלות מעבר לאמור בחוק הבחירות ביחס למודעות שבאות בגדר תעמולת בחירות, וזאת לשם "הבטחת בטיחות הציבור ואיכות הסביבה" (ראו לעניין היחס בין סעיף 10 לסעיף 10ב: תב"כ 4/17 לידן נ' מפלגת הליכוד (12.2.2006), השופטת ד' ביניש)). מכך עולה כי על פניו, סמכותה של העירייה מוגבלת לנושאים אלה בלבד.

37. אולם, כאמור לעיל, סמכות זאת מוגבלת רק לתקופה בה חל הסעיף הרלוונטי (שכאמור, עדיין לא חל). בנושא זה קבעתי כבר:

"חוק הבחירות מסדיר את סוגיית הקצאת השילוט בתקופה הסמוכה לבחירות. בהיעדר הוראה אחרת בדין המגבילה את אופן פעולתן של המשיבות, אין כל פסול באכיפה של נורמה מחמירה יותר מעבר לתקופה הקבועה בחוק הבחירות" (תר"מ 13/20 החברה המרכזת לניהול בחירות בע"מ נ' רפיד ויזן בע"מ (20.6.2013)).

38. אציין בשולי הדברים כי בתקופה אשר בה חל ההסדר הקבוע בסעיף 10ב לחוק הבחירות (35 ימים במערכת בחירות זו), ספק רב בעיניי אם ניתן לאסור לחלוטין שימוש במתקני פרסום מסחריים לטובת תעמולת בחירות. פרשנות מעין זו מרוקנת מתוכן את הסעיף.

39. פרסומים על גבי בניינים – דין טענה זו להידחות גם כן. ראשית, נראה כי עסקינן במקרה זה בשילוט מסחרי אשר חלות עליו הוראות סעיף 10ב לחוק הבחירות, ולפיכך קביעתי בכל הנוגע לצו הראשון רלוונטית גם לעניין זה.

40. מעבר לנדרש, אבקש לחדד כמה סוגיות בכל הנוגע לסעיף 10 לחוק הבחירות.

41. סעיף 2 לחוק הבחירות קובע, כי האיסורים וההגבלות בחוק יחולו בתקופת 90 הימים שלפני יום הבחירות, וביום הבחירות, למעט האיסורים וההגבלות הקבועים בסעיפים 2א, 3, 4, 12 ו-13, אשר יחולו אף מחוץ לתקופה האמורה (ראו: תר"מ 4/20 קרן נ' סיעת "נתניה אחרת" (28.4.2013)). אין עוררין כי אין אנו מצויים עדיין בתקופה זו. לפיכך, בדומה לסעיף 10ב, גם הוראותיו של סעיף 10 אינן חלות בענייננו, וגם כן יש בטענה זו לכשעצמה כדי להביא לדחיית הטענה.

42. בנוסף, איני מקבל את פרשנותו של העותר לעניין סעיף 10(א1)(1). תכליתו של החריג הקבוע בסעיף לעניין פרסום מודעות על דירות מגורים הוא הגנה על חופש הביטוי הפוליטי של הפרט. קרי, הסרת מרבית המגבלות המבקשות לשמור על חזות העיר ושוויון בין המועמדים, נוכח חירותו של הפרט להביע את עמדתו הפוליטית, כל זאת בתחומי קניינו הפרטי. בהתאם לכך, ולאור התכליות שפורטו לעיל בבסיס המגבלות הקבועות בסעיף 10, נקבע פירוש מצמצם לסעיף.

43. כך לדוגמא, נקבע כי השטח בו ניתן לפרסם על דירת מגורים היא רק שטח הדירה עצמה, ולא שטח משותף לבניין (תר"מ 8/03 קרפ נ' גל (23.2.2003), השופט מ' חשין). כמו כן, נקבע כי הביטוי "דירת מגורים" לא כולל נדל"ן מסחרי (תר"מ 73/03 בן קטוס נ' ברדה (14.10.2003), השופטת ד' דורנר; תר"מ 149/03 אוטמזגין נ' אהד (23.10.2003), השופטת ד' דורנר).

44. בהתאם לאמור לעיל, לא ניתן לקבוע כי קירות משותפים בבניינים, וודאי מסחריים, עומדים בגדר הסעיף האמור.

45. בנוסף, לאור הקצאת המשיבה 2 של 40 מתקני קבע המוצבים בעיר לטובת פרסום תעמולת בחירות (ובנוסף 20 מתקנים זמניים לטובת תקופת הבחירות), והחלטת וועדת השילוט בדבר יישום הוראות סעיף 10 לחוק הבחירות ועיבוי לוחות המודעות בחודשים הסמוכים לבחירות באופן משמעותי (סעיף 3 להחלטת הוועדה מיום 20.2.2013), קשה לטעון כי המשיבה 1 לא פועלת בהתאם לסמכותה במסגרת סעיף זה.

46. פרסומים אסורים תוך שימוש במשאבי ציבור – לעניין השלט לרגל הקמת בית חולים אסותא, מאחר שהמשיבים התחייבו כי שמו של המשיב 2 וחברי המועצה יימחקו, לא ראיתי צורך ליתן צו; לעניין המודעה במקומון, לאור העובדה שהפרסום נעשה לא במימון המשיבים או בידיעתם, גם לא ראיתי צורך ליתן צו; לעניין המודעה האחרונה (במקומון "כאן דרום"), במועד הנוכחי, לגישתי ובהתאם למבחן הדומיננטיות, אכן מדובר בתעמולה אסורה.

47. לפיכך, ניתן צו האוסר על המשיבה 1 לעשות שימוש במשאבי ציבור בפרסומים המהווים תעמולה אסורה. כל זאת על פי הנחת המוצא כי ככל שקרב מועד הבחירות, גדל

הסיכוי כי פרסום יראה כתעמולה אסורה.

48. שימוש באותיות "צפ" בתעמולת בחירות – אינני יכול לקבל את פרשנותו היצירתית של המשיב 3 לעניין סעיף 7 לחוק הבחירות. תכלית האיסור הקבוע בסעיף הוא למנוע מצב בו מועמד או רשימה יזדהו ויזוהו על ידי בוחרים על ידי אותיות מסוימות, ובסופו של יום יוקצה להם פתק קלפי אשר נושא אות אחרת. לשונו הברורה של הסעיף, כמו גם תכליתו, מובילות למסקנה שהצגת אותיות אשר יכולות להיות מזוהות כאותיות בחירות של הרשימה אסורה. משכך, ניתן בזאת צו האוסר על שימוש עד למועד הקבוע בחוק באותיות הנראות כפתקי בחירה, או אותיות כלשהן המציינות רשימת מועמדים.

49. יצוין בהקשר זה כי יש לדחות את טענות המשיב 3 לעניין הסמכות. הסמכות לקבוע הקצאה של אותיות לסיעות ומועמדים מסורה למנהל הבחירות במשרד הפנים, וסמכות הערעור על החלטותיו מסורה לבית המשפט לעניינים מנהליים (ראו: סעיפים 39 ו-42 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965). יחד עם זאת, במקרה הנוכחי עסקינן בפרסום של אותיות המזוהות עם סיעות כחלק מתעמולה, ללא זיקה הכרחית לאופן שבו יוקצו האותיות בהמשך. משכך, הסמכות לדון בעניין זה מסורה לוועדת הבחירות המרכזית.

50. טרם סיום, אציין כי העותר ראה לנכון לכלול בעתירתו 89 סעיפים ו-20 עמודים. כמו כן, עד למתן החלטה זו, הגיש בפניי 4 בקשות נוספות. אין להסכין עם התנהלות כזאת. אכן, יהיו מקרים אשר בנסיבות חריגות תידרש עתירת בחירות לכלול סעיפים רבים ותיאורים ארוכים. אולם, לרוב, וגם במקרה זה, אין כך הדבר. ההליכים מעצם טבעם דינאמיים, והארכה שלא לצורך מסרבלת ומעכבת את עבודת וועדת הבחירות.

51. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, טו' באב התשע"ג (22.7.2013).

סלים ג'ובראן
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20

עמוד 10 מתוך 10

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax: